

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 337

гр. Пловдив, 12.09.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

като разгледа докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно частно наказателно дело № 20225000600368 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.249, ал.3, вр. Глава 22 от НПК.

Делото е образувано по подадена частна жалба от адв. С. Х. от АК –*, като служебен защитник на подс. М. Р. М. против Протоколно определение № 1073 от 30.08.2022 г. по НОХД № 876/2022 г. на Пловдивския окръжен съд, с което в проведеното разпоредително съдебно заседание е оставено без уважение искането им за прекратяване на прекратено съдебното производство и връщане на делото на прокурора за допуснати нарушения на процесуалните правила на досъдебно производство.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното определение, като се набляга на два основни момента.

Първо, че на проведеното досъдебно производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, заради неспазването на принципите за равнопоставеност на „оръжията“ и поради отказа на прокурора да издири обстоятелства, смекчаващи вината на подсъдимия, което възпрепятства възможността да се поиска пред съда провеждане на производството по особените правила на глава 29 от НПК.

На второ място се счита, че проведеното разследване е било непълноценно, защото са оставени без уважение, направените от защитата доказателствени искания, свързани с изясняването на важни въпроси по

повдигнатото срещу обвиняемия обвинение.

На Окръжна прокуратура – Пловдив е изпратен препис от постъпилата частна жалба, но не е взето отношение.

Настоящият въззивен състав, след като се запозна с постъпилата частна жалба и материалите по делото, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, защото е подадена в законоустановения 7 дневен срок и от лице с нужната процесуална легитимация, но разгледана по съществото си е неоснователна.

Съдебното производство по делото е образувано по внесен обвинителен акт от Окръжна прокуратура – Пловдив срещу обв. М. Р. М. за престъпление по чл.199, ал.1, т.4, вр. чл.29, ал.1, б. „а“ и “б“ от НК.

В случая предмет на разглеждане в производството по чл.249, ал.3 от НПК е произнасянето на окръжния съд в разпоредително съдебно заседание по въпросите, визирани в чл.248, ал.1, т.3 от НПК за допуснати на досъдебното производство съществени и отстраними процесуални нарушения по смисъла на чл.249, ал.4, т.1 от НПК.

Принципът за равенство на гражданите пред закона по смисъла на чл. 11 от НПК, не бива да се смесва с принципа за състезателност и равни права на страните, характерен за съдебното производство, според чл.12 от НПК.

В проведеното разпоредително съдебно заседание е взето отношение по всички възражения на защитата, като правилно е преценено, че привличането или непривличането на лица, съпричастни към извършването на дадено престъпление е сред правомощията единствено на прокуратурата. Съобразена е и разпоредбата на чл.248, ал.4 от НПК, в която изрично е посочено, че в разпоредително съдебно заседание не могат да се обсъждат нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства.

На следващо място, несъбирането на определени доказателства в хода на досъдебното производство също не би могло да представлява съществено и неотстранимо процесуално нарушение, тъй като няма пречка това да бъде сторено в съдебната фаза от процеса с извършване на разпит на посочените в обвинителния акт свидетели и допускането до разпит на нови свидетели, съпоставянето им очна ставка и т.н. По този повод, неслучайно в чл.7 от НПК

е посочено, че съдебното производство заема централно място в наказателния процес за разлика от досъдебното, което има подготвителен характер.

Събирането, респ. несъбирането на доказателства смекчаващи или отежчаващи отговорността на подсъдимия е сред прерогативите на органите на досъдебното производство и на съда по чл. 107, ал.3 от НПК, като тези обстоятелства са част от предмета на доказване по чл.102, т.3 от НПК. Но съобразно разпоредбата на чл. 107, ал.1 от НПК, събирането им става служебно или по искане на заинтересованите страни, респ. това би могло да стане по инициатива и със съдействието на защитата, като не проличава да са били отправени подобни доказателствени искания /Вж. л.10, л.13 и л.111 от ДП/.

Всичко това налага логичният извод, че няма пречка да се поставят отново въпросите за допускане на нови доказателства в хода на съдебното производство. Още повече и с оглед на изискването за разглеждане и решаване на делата в разумни срокове, връщането на настоящото дело на прокурора за доразследване във фазата на досъдебното производство, за да се събират допълнителни доказателства за доизясняване на фактическата обстановка се явява безсмислено към настоящия момент.

В заключение, напълно обосновано и законосъобразно, окръжният съд е преценил, че на проведеното досъдебно производство не са били допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемото лице, с постановления отказ да се прекрати съдебното производство и върне делото на прокурора.

Предвид на гореизложеното, Пловдивският апелативен съд, намира, че следва да се остави без уважение подадената жалба на защитата, като се потвърди обжалваното определение на Окръжен съд – Пловдив, поради което и на основание чл.249, ал.3 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Протоколно определение № 1073 от проведеното разпоредително съдебно заседание на 30.08.2022 г. по НОХД № 876/2022 г. на Пловдивския окръжен съд, като връща делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____